

A három király útja

Szereplők:

1. Narrátor	2. Gábor angyal
3. Mária	4. Kancellár
5. Udvarmester	6. Udvari bolond
7. Gáspár	8. Menyhért
9. Boldizsár	10. Csillagász
11. Ördög 1.	12. Ördög 2.
13. Angyal 1.	14. Angyal 2.
15. Angyal 3.	16. Szolga 1.
17. Szolga 2.	18. Heródes
19. Írástudó	20. Csillag
21. Pásztor 1.	22. Pásztor 2.
23. József	

Narrátor: A hatodik hónapban az Isten elküldte Gábor angyalt Galilea Názáret nevű városába egy szűzhez, aki egy Dávid házából való férfinak, Józsefnek volt a jegyese, és Máriának hívták. Az angyal belépett hozzá és megszólította:

Gábor angyal: Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Veled van az Úr! Áldottabb vagy minden asszonynál."

Narrátor: E szavak hallatára Mária zavarba jött, és gondolkozni kezdett rajta, miféle köszöntés ez. Az angyal ezt mondta neki:

Gábor angyal: Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Gyermeket fogansz, fiút szülsz, és Jézusnak fogod elnevezni. Nagy lesz ő, és a Magasságbeli Fiának fogják hívni. Az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak trónját, és uralkodni fog Jákob házán örökké, s országának nem lesz vége."

Mária: Hogyan válik ez valóra, amikor férfit nem ismerek?"

Gábor angyal: A Szentlélek száll rád, s a Magasságbeli ereje borít be árnyékával. Ezért a születendő Szentet is az Isten Fiának fogják hívni. Íme, rokonod, Erzsébet is fogant öregségében, s már a hatodik hónapban van, noha meddőnek mondták, mert Istennél semmi sem lehetetlen.

Mária: Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.

(A színpad közepén három ember ül. Borozgatnak)

Kancellár: Igyunk hát! A kincstár bírja, az időből telik, örülünk az életnek!

Udvarmester: Igyunk a király helyett is! Amíg ő a tudósokkal tanácskozik, mi a boroshordók társaságának örvendünk.

Udvari bolond: Én ugyan bolond vagyok, de a király még nálam is bolondabb, hogy nem velünk mulat, hanem az ócska, öreg iratok között keresgél.

(Koccintanak, isznak. Gáspár király bejön. A kancellár köszöntésre emeli a poharát.)

Kancellár: Éljen Gáspár király!

Mind: Éljen Gáspár király!

Gáspár: Tudósaimmal sikerült megfejtenem a jövendölések értelmét. A csillag, mely néhány napja az ég alján tündökölt, a nagy király születését hirdeti.

(A csillag feltűnik a közelben)

Udvari bolond: Még nálad is nagyobb király lesz? Vigyázz uram, le ne billentse a fejedről a koronát!

(nevetnek)

Gáspár: Még nálam is nagyobb király lesz. Útra kelek, hogy már születésekor hódolhassak neki.

Kancellár: Fenséged bölcsen teszi, ha ápolja a jó kapcsolatot a hatalmasabb uralkodókkal. De érdemes-e ilyen bizonytalan jóslatra hallgatva útra kelni?

Gáspár: Magam sem tudom, kit jelez a csillag. Csak annyit tudok, hogy hatalmasabb úr lesz, mint a föld minden királya együttvéve. Hódolatom és szerény ajándékom őszinte tiszteletem jele lesz, és nem hízélgés. Elkísér valaki az úton?

Udvarmester: Ha fölséged útra kel, valakinek itthon is kell maradnia, hogy az országban a rendet és a nyugalmat megőrizze. Mi vállaljuk ezt a rendkívül nehéz feladatot.

Kancellár: Vállaljuk felség, menjen csak nyugodtan az nagy király elé.

Udvari bolond: Indulj csak Gazsi király, még a trónon ülést is gyakoroljuk helyetted, amíg vissza nem térsz.

Gáspár: Hát jó, ha nem jön velem senki, elindulok egymagam. Kancellár, visszatérésemig rád bízom az ország ügyeit.

(A király elindul kifelé. A kancellár utána kiált:)

Kancellár: Köszönöm a bizalmat felség! Meglátja, minden rendben megy majd!

(A csillag és a király elmennek)

Udvarmester: Remélem, a vándorlása hosszúra nyúlik! Borunk van elég, jut minden napra.

Udvari bolond: Igyunk a királyra, hogy kegyeskedjék hónapokig békén hagyni minket!

(Koccintanak, majd mindent összeszedve kimennek.)

Narrátor: Mialatt Gáspár király udvarában ezek az események zajlottak, a szomszédos napkeleti ország uralkodója, Menyhért is útra készült.

(Amíg a Narrátor beszél, bejön Menyhért az udvari csillagászával, és leülnek. A csillag távolabb megáll.)

Menyhért: Már egy hét eltelt a csillag felbukkanása óta. Ma éjszaka eldöntöttem, hogy elindulok.

Csillagász: Felsőged vigyázzon! A jövő titkainak könyve azt írja, hogy nagyon hosszú ideig kell majd vándorolnia mindenféle veszélyek között.

Menyhért: De azt is írja a könyv, hogy a csillag útját követve a vándor célhoz ér, és akkor megvilágosodik előtte a földi élet értelme és összes titka.

Csillagász: Igen, ez így van. Sok jel mutat arra, hogy a nemrég feltűnt csillag lesz az, amiről a jóslatok szólnak. Mégis! Érdeemes útra kelni, és a biztonságot

elhagyva a bizonytalant követni? Talán itt nincs meg mindene fenségednek? Gazdagság, alattvalóinak hűsége, szeretete, minden itt van.

Menyhért: Nincs meg minden. A királynak sokszor kegyetlennek kell lennie, néha halálos ítéleteket kell hozni. Föl kell keresnem az új királyt, akiről azt írja a könyv, hogy egyedül a szeretet vezérli majd minden tettét. Tanulni akarok tőle. Ne félj, visszatérek, miután megtaláltam őt.

(Megölelik egymást, majd egyik jobbra, másik balra távozik. Csillag marad.)

Narrátor: Az ismeretlen égi jelet a szerencsének földjén is látták az emberek. Boldizsár király, e nép uralkodója, szintén tarisznyát vett a vállára, hogy útnak induljon a csillagot követve, megtalálni és megajándékozni az újszülött királyt, akiről a jövendölések szólnak.

(Boldizsár bejön)

Boldizsár: Ma éjszaka álmomban egy mosolygós gyermek jelent meg előttem, és így szólt hozzám:

„Boldizsár király, kelj útra, és keresd meg a helyet, ahol én születni fogok. Szeretném, ha eljönnél. Én is király vagyok, a te királyod is, minden ember királya. Nézz ki az ablakon! Az a rendkívül fényes csillag, melyet az égen láatsz, utat mutat neked.” Az álmom befejeződött, és én felébredtem. Már hajnalodott. Kinéztem az ablakon, és megpillantottam a csillagot, amely fényesebb és nagyobb volt a többinél. Egyből összepakoltam az útravalómat, és elindultam, hogy találkozzam az én királyommal.

(Kimegy. A csillag marad.)

„Ó jöjj, ó jöjj, üdvözítő! Beteljesült már az idő. Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ, sóvárgva rád.”

(Amíg a többiek énekelnek, mindhárom király, különböző irányból bejön)

Gáspár: Úgy látom, régóta úton vagytok. Merre tartotok?

Menyhért: Én a csillag nyomában járok.

Boldizsár: Én is azt követem.

Gáspár: És tudjátok-e, mi az úti cél?

Menyhért: Egy város lehet, ahol a nagy király születik.

Boldizsár: De melyik város?

Gáspár: Barátaim! Menjünk együtt tovább, úgy talán könnyebb lesz megtalálni!

Menyhért: Szerintem is jobb lesz együtt.

Boldizsár: Hárman biztosabban tudjuk követni a csillagot.

(Csillag elindul lassan kifelé, a királyok mennének utána, ám 3 ördög szalad be, és közrefogja őket. A csillag is megáll távolabb)

1. ördög: Gáspár, Menyhért, Boldizsár, csillag nyomán kóricál?

2. ördög: Hagyjátok a csillagot! Hazudnak a jóslatok!

3. ördög: Országotok hazavár! Ki továbbmegy, nagy számár!

1. ördög: Fejedelmi agyatok bevette a maszlagot?

2. ördög: Vándorbotot kaptatok, s most az úton baktattok?

3. ördög: Jó tanácsot adok nektek: megfordultok, s hazamentek. Palotátok hazavár, Gáspár, Menyhért, Boldizsár.

Gáspár: Barátaim, mit tegyünk? Úgy látom gonosz a szándék, amely el akar téríteni célunktól.

Menyhért: Talán azért kellett összetalálkoznunk, hogy közös erővel szembeszállhassunk ezekkel az ördögfajzatokkal. Ha külön-külön jöttünk volna, talán megfordulásra kényszerítettek volna bennünket.

Boldizsár: Úgy látom, ők azok, akik nem csak kívül feketék, mint az én országom lakói, hanem a lelkük is tele van sötétséggel és gonoszsággal.

Gáspár: (az ördögöknek): Távozzatok!

Menyhért: Továbbmegyünk!

Boldizsár: Nem hátrálunk meg miattatok!

(Az ördögök megijednek, elszaladnak. Megjelenik két angyal)

1. angyal: Jól tettétek, hogy nem hittetek a szavaiknak. Bízhatok, a csillag nyomán célhoz értek!

2. angyal: A nagy király nemsokára megszületik. Anyja vár benneteket, hogy meglátogassátok az újszülöttet, akitől egykor megtanulhatjátok mindazt, amire vágytok.

3. angyal: Menjetek tovább együtt és tartsatok ki. Hamarosan rátaláltok arra, akit kerestek.

(angyalok elmennek)

Menyhért: Kik lehettek ezek a fehérruhások? Úgy beszéltek, mintha az ég küldöttei lennének.

Boldizsár: Nekem is több bizalmam van hozzájuk, mint a fekete csapathoz.

Gáspár: Ugyanez a véleményem. Keressük tovább a csillagot. Azt ígérték, hamarosan célhoz érünk.

(A királyok kimennek. Két szolga behoz egy karosszéket. Közben a három ördög, és a két angyal visszajön)

1. angyal: Álnok Lucifer, miért jössz erre?

2. angyal: Távozz el! Akit a bűn éltet, azt semmi sem védi! Nekünk Jézust küld az ég.

(Az angyalok elzavarják az ördögöket. A két szolga ebből semmit sem vesz észre.)

1. szolga: Hallottad? Heródes király tegnap megölette a saját fiát.

2. szolga: Tudom, a palotában mindenki erről beszél. Retteg attól, hogy valaki elveszi tőle a hatalmat.

(Bejön Heródes)

Heródes: Miről sugdolóztok ott, ahelyett, hogy dolgoznátok? Talán ellenem szőtök terveket? Hadd halljam!

1. szolga (meghajol): Uram, királyom! Ki tudna rólad egy rossz szót is ejteni? Hisz kegyességed és jóságod határtalan.

Heródes: Minden szavatok hazugság! Menjetek a dolgotokra!

(A szolgák elmennek)

Heródes (leül a székbe): Nagyon szomorú vagyok. A fiamról kiderült, hogy ellenem lázad, és ki kellett végeztetnem. Ebben az országban mindenki csak lázad. Nem ismerik el, hogy én vagyok az egyetlen, a leghatalmasabb király.

(A szolgák bejönnek, meghajolnak)

2. szolga: Három vándor kér bebocsátást. Azt mondják, új király születik a földön és őt keresik, hogy hódolhassanak előtte.

Heródes (felpattan): Nincs semmiféle új király! Itt csak én uralkodom, egyedül. Dobjátok ki őket!

(A szolgák rémülten állnak)

Heródes: Azaz várjatok, csak! Mit is mondtak a vándorok? Az új királyt keresik? Küldjétek csak be őket!

(Heródes visszaül a székbe. A szolgák kifutnak, majd visszajönnek a három királlyal)

Heródes: Szóval ti vagytok azok. Mondjátok, miféle királyt kerestek?

Menyhért: Egy csillag nyomán jöttünk Jeruzsálemig. Az a csillag a jóslatok szerint a leghatalmasabb uralkodó születését jelzi.

Gáspár: Amint átléptük a városod kapuját, a csillag eltűnt. Most tanácstalanok vagyunk.

Boldizsár: Azért jöttünk hozzád, hátha te meg tudod mondani, hol kell megszületnie a királynak.

Heródes: Még sohasem hallottam ezekről a jóslatokról, de várjatok, behívom az egyik tudósomat.

(Heródes a szolgákhoz fordul) Keressétek meg az írástudót, és mondjátok meg, hogy azonnal jöjjön a palotámba!

(szolgák elszaladnak)

Heródes: Tudjátok, engem is érdekel a dolog, hiszen eddig úgy tudtam, Izraelben én, Nagy Heródes vagyok az egyetlen király. Ha mégis nektek van igazatok, bizony nekem is útra kell kelnem, hogy áldozatot mutassak be a tiszteletére. Ahogy mi errefelé mondjuk, véres áldozatot. (mosolyog)

(Az írástudó bejön a szolgák kíséretében)

Heródes: Szólnak-e arról az írások, hogy a nagy király hol születik?

Írástudó: (kibont egy tekercset, és abból olvas) Izaiás próféta így jövendöl:
„Kik most éjben járnak, azoknak egy napon nagy fényesség támad. Mert Fiú születik, csodálatos Gyermekek, békés birodalma az egész világra kiterjed, és uralmának nem lesz vége soha.”

Gáspár, Menyhért Boldizsár (egyszerre): Áldott legyen érte az ég és föld örök Ura!

Írástudó: „Farkas a báránnyal, párduc a gödölyével lakik együtt, tehén a medvével egy réten legelhet, borjút oroszlánnal terelget a Gyermekek. Zászló lesz ő a népek számára.”

Gáspár, Menyhért, Boldizsár (egyszerre): Áldott legyen érte az ég és föld örök Ura!

Heródes: Párduc, gödölye, tehén, medve, kit érdekel ez most? Azt mondd, hol fog megszületni?

Írástudó: (új tekercset vesz elő): Erről Mikeás próféta ír: „Júda kicsiny városából, Betlehemből jön a Király, aki maga lesz a béke.”

Gáspár, Menyhért Boldizsár (egyszerre): Áldott legyen érte az ég és föld örök Ura!

Heródes (az írástudónak): Menj! Csak erre voltam kíváncsi.

(Az írástudó elmegy)

Gáspár: Felséged tudja, merre van az a Betlehem?

Heródes: Persze, hogy tudom! Kis porfészek az, egy napi járásra innen. Nem hiszem, hogy éppen ott születne meg egy király. De menjete nyugodtam, nézzétek meg magatok! Csak azt az egyet kérem, hogyha mégis találtok ott újszülött királyt, visszafelé térjetek be hozzám, és mondjátok el, hol találom, mert én is szeretnék hódolni neki.

Boldizsár: Megígérjük, hogy teljesítjük kérésedet.

(A csillag megjelenik, a három király meghajol, és elmegy a csillag után.

Heródes feláll a karosszékből)

Heródes: Gondoskodom arról, hogy ha mégis megszületett Betlehemben az a király, akkor ne érje meg a harmadik életévét. Izraelben egyedül csak engem hívhatnak uralkodónak.

(Heródes kimegy. A szolgák hoznak még egy széket, majd elmennek.

Mária bejön, karján a kis Jézussal, mellette József, leülnek a székre. A csillag megáll mögöttük.

Közben ének)

Pásztorok, pásztorok, örvendezve, sietnek Jézushoz Betlehembe.

Köszöntést mondanak a kisdednek, ki váltságot hozott az embernek.

(Jön két pásztor. Megállnak a szent család előtt.)

1. Pásztor: Dicsértessék Jézus magasságos mennyben, aki alászállt ma nekünk Betlehemben. Ezt jöttünk most ide mi megünnepelni, angyalokkal

együtt néki énekelni. Állatok közt alszik nyirkos istállóban, anyja karjai közt egyszerű pólýában.

2. pásztor: Mit beszél itt kend összevissza? Sokat ivott, oszt megszedült? Méghogy a nagy Isten közibénk betérült? Hiszen tudjuk: Isten fõnn, a mennyben lakik, még hogy itt, a földön látnák õt valakik!

Csillag: Nyisd ki jobban szemed, utána rikácsolj! Szerinted kit rejt a betlehemi jászol?

2. pásztor: Nézd már öreg, hiszen itt egy csillag fénylik. Na és még beszél is, meghallgatni illik. Azt mondja, amit te, hogy itt Betlehembe Isten Fia szállt le, ehun van, menjünk be!

(Pásztorok letérdelnek)

1. pásztor: Üdvözlégý Szűz Édesanya, mily boldogság ez éjszaka! Kegyes József, légy te áldott, hogy vigyázod kis családod!

József: Tessék, tessék, jó pásztorok! Csillagotok idehozott. Bár nem szolgálhatok semmivel, ám a csoda itt tárul fel. Gyertek hát és köszöntsétek, lángoljon az örõm néktek!

Mária: Ó kicsi Jézus, pásztorok jöttek jászladhoz. Téged imádnak, s égi Atyádat ily szépen, szánd meg hát õket, és nézz reájuk kegyesen!

(Megjelenik a három király is)

1. pásztor: Hát ti erre mit kerestek? Honnan jöttök, merre mentek? Mit figyeltek fenn az égen? Mit kutatok lenn a földõn? Bölcsek vagytok, vagy királyok? Betlehemben mit csináltok?

Három király együtt: Csillag támadt lásd felettünk, annak nyomán útra keltünk. Napkeletről ezt követjük. Az új királyt merre leljük, aki nagyobb bárki másnál?

(a pásztorok a kis Jézusra mutatnak)

Gáspár (meghajol): Gáspár vagyok.

Menyhért (meghajol): én Menyhért.

Boldizsár (meghajol): én meg Boldizsár.

Mária: Itt a király, akit kerestek.

Gáspár: Ő az, akiről a jóslatok szólnak.

Menyhért: Az ő születését jelezte a csillag.

Boldizsár: Ő volt az, aki álomban megjelent, és elhívott erre az útra.

Mária: Nézzétek, elaludt!

(A királyok letérdelnek és leteszik ajándékaikat. Az angyalok megjelennek.)

1. angyal: A hatalmas király, akit látni kívántatok, megszületett. A gyöngye gyermek, akinek születését csillag jelezte, egyszer majd minden földi uralkodónál hatalmasabb lesz.

2. angyal: Megtanít benneteket mindarra, ami után sóvárogtok, és elvezet benneteket országába, mely nem e világon látható.

(Elkezdődik az ének, alatta mindenki bejön)

Dicsőség! Dicsőség! Angyalok énekelnek! Dicsőség! Dicsőség, mennyben az Istennek!

Békesség! Békesség, földön az embernek! Békesség! Békesség, annak, aki szeret!

Itt van már! Itt van már, emberré lett Isten! Itt van már! Itt van már, kisgyermek-szegényen!

Téged vár! Téged vár, egyszerű jászol mellé! Téged vár! Téged vár, te is légy emberré!

Dicsőség! Dicsőség, az örök Atyának! Dicsőség! Dicsőség, egyszülött Fiának!